

Her Canlının Yaratılış Gayesi Vardır

— safdeha · 08 Kasım 2018

“Hem o göğü, yeri ve aralarındakileri biz boşuna yaratmadık. O, kâfirlerin zannıdır. Onun için vay ateşe girecek olan kâfirlerin haline!”, Sad-27

İnsan acı da çekse, sıkıntı da yaşasa, beş parasız da kalsa... Hayattan ümidini kesip de koşar mı ölüme? Bu noktaya gelene kadar şifa bulmak için ne tür reçete yazmıştır, yapılması gerekenleri es mi geçmiştir? Ailesi ile irtibatı yok mudur? Kendisine dost seçebilmiş midir? Bir dine sahip midir yahut sahipse onu öğrenmek için ne yapmıştır? Kısacası yaratılış gayesini unutup da mirasyedi gibi mi yaşamıştır...

Hiç mi aynada kendisine bakmamış mıdır?
Gözleri hiç mi çevresinde ne olup bitiyor görmemiştir!
Kulakları, onu yüceltecek fırsatları sunarken hiç mi işitmemiştir?
Dünyaya dokunduğunun farkında mıdır?
Kısacası bedenini bir vatan bilip, onu koruyup kollayacak ne yapmıştır?
Bedeninin başına bir şeyin gelmeyeceğine inanarak mirasyedi gibi mi kullanmıştır...

Alın teri ile rızkını kazanacak bir işte çalışmış mıdır, üç kuruş veriyorlar diye işi mi beğenmemiştir yoksa yahut cebinde üç kuruşla ya kahvehanelerde oturmuş ya da internet kafelerde oyun mu oynamıştır, piyango ve loto peşinde çalışmadan kazanmak mı olmuştur emeli? Elini açıp, dilenmiş midir? Fıtratını keşfetmeyi istemiş midir, ruhunu keşfederken, nasıl bir yaşam içinde olması gerektiğine karar verebilmiş midir? Düşünmeye ihtiyaç duymadığı, bunu boşmuş gibi görerek mirasyedi gibi mi yaşamıştır.

Paraya ihtiyacı olduğunda bankaya gidip bedava veriyor gibi düşünerek faiz alıp, yaşamının böylece güzelleştireceğine mi inanmıştır? Evi olmuştur, arabası olmuştur, beyaz eşya almıştır ama yüklüce faiz ödediği için onları kullanacak elektrige, onları donatacak mobilyaya, arabaya benzin alacak başka paraya, ihtiyaç duyduğu için içesine benim diyemediği bir malı mı olmuştur? Hani rızkına göre, başkaları ile kıyas yapmadan, buna da şükür diyebilmiş midir?

Güneşin doğduğu sabahı, ayın dolunaya erdiği vakti, mevsimlerin kendini yenilediği iradeyi, yağmurun yağıp da sel olduğu akışı, depremlerin evleri yıktığı manzaraları... Başka nice doğa olaylarını görmezden mi gelmiştir? Her gördüğü, işittiği vazifesini yaparken, mirasyedi gibi tembel tembel, sigara içerek, içki içerek ayyaş ayyaş dolaşmayı kendine neden kâr saymıştır. Aldığı eroinle yahut afyonla yahut çektiği tinerle hayatını güzelleştireceğine neden inanmıştır? Bedenini uyuşturarak neden mirasyedi yaşamıştır...

Neden her beş vakitte okunan ezanı duymamıştır? İnanmayı neden öğrenememiştir, neden Allah'a

teslim olamamıştır? Neden okumuyorsa bunların nedenini birilerine sormamıştır? Bütün bu sorulara cevap bulmadan en kısa yoldan intihar ederek ölmeyi neden yeğlemiştir ki... Mirasyedi yaşamak intihar etmek değil mi ki...

Oysa ölüm muhakkak... Keşke en doğal yollardan bu sorulara cevap bulabilseydi, yaşamı bu cevabı aramadığından karmakarışık ve azaba dönüşmüş, boşu boşuna seçtiği bu inatla mirasyedi yaşam tercihiyle ömrünü sonlandırmıştır. Sanki her şey birden bire oluyor, sanki sabır edilmezse her şeye sahip olunuyor, sanki her şey onun önünde eğilmek zorundaymış gibi... Yaratıldığı dünyanın zaten padişahı varken, kendini onun yerine koyarak padişah gibi yaşamaya zındıkça neden çaba göstermiştir. Görmemeye, işitmemeye, sorgulamamaya devam ettiğin sürece senin ölüm sonrası sorgudan kurtulman mümkün müdür? Ne haddine Allah'ın verdiği canı, onu istediği zaman da vermeye sabırlı değilsin ki? Kendin ettin kendin buldun maalesef...

Yaşadığın hiçbir şey tesadüf değildir, "Oku" ve "Yaşa"... Mirasyedi yaşama ve helalinden kazan ki, iki dünyada da mutlu olasın. Kendini ara ki, başkasını değil, Allah'ı bulasın...

Saffet Kuramaz